

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 1T/55/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4620010282
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Križanová
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2020:4620010282.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudkyňou JUDr. Janou Križanovou, v trestnej veci obžalovaného W. L. pre v bodoch 1/ a 2/ obžaloby zločin opilstva podľa § 363 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Topoľčanoch dňa 02.12.2020, takto

r o z h o d o l :

1.
Podľa § 285 písmeno c) Trestného poriadku

obžalovaný
W. L. Á. N. , narodený XX.XX.XXXX v Z.,
trvale bytom Z., U.. F.. Q. XXXX/X,
t.č. v ÚVV a ÚVTOS I. od 20.04.2020,

s a o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Topoľčany číslo Pv 200/20/4406-42 pre skutok právne kvalifikovaný v bode 1/ obžaloby ako zločin opilstva podľa § 363 odsek 1 Trestného zákona, ktorý mal spáchať na skutkovom základe, že

„potom, ako dňa 19.04.2020 v nezistenej dobe požil presne nezistené množstvo psychotropných látok - metamfetamínu, tzv. pervitínu, dňa 19.04.2020 v čase o 01.15 hod. v Topoľčanoch, v penzióne Z. I. U.. X.. F.Á. XXXX, zo svojej izby č. X, v ktorej bol ubytovaný, pravdepodobne cez okno WC a následne cez požiarny rebrík na bočnej strane budovy prešiel na strechu penziónu a odtiaľ neoprávnene vnikol skočením zo strechy na balkón apartmánu na prvom poschodí, v ktorom bol ubytovaný poškodený F. H. so svojou priateľkou a opakovane kopal nohou do uzatvorených balkónových dverí, pričom dvere sa nárazom otvorili a udreli poškodeného F. H. stojaceho za týmito dverami do ľavého obočia tváre, následne poškodený F. H. dvere zatvoril, na čo W. L. opakovane kopal nohou do dverí, ktoré sa opätovne otvorili, čo sa opakovalo cca 5 až 7 krát a F. H. neustále dvere zatláčal, aby zabránil vniknutiu W. L., ktorý mu počas kopania do dverí svietil červeným svetlom do očí a mal dolnú časť tváre prekrytú, následne si dal prekrytie dole z tváre, priblížil sa k sklenenej výplni, usmial sa na F. H. a odišiel z terasy smerom dolu, čím poškodenému F. H., a majiteľovi penziónu poškodenému G. F., nespôsobil žiadne zranenia ani škodu, pričom W. L. v čase skutku v dôsledku požitých psychotropných látok trpel akútnou a prechodnou intoxikačnou psychotickou poruchou, pre ktorú v čase spáchania skutku nevedel rozpoznať protiprávnosť svojho konania a nevedel ovládať svoje konanie,“

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

2. obžalovaný
W. L. Á. N. , narodený XX.XX.XXXX v Z.,
trvale bytom Z., U.. F.. Q. XXXX/X,
t.č. v ÚVV a ÚVTOS I. od 20.04.2020,

uznáva sa vinným, že :

potom, ako dňa 20.04.2020 v ranných hodinách a následne v čase cca po 12.00 hod. požil presne nezistené množstvo psychotropných látok a liekov, z ktorých mal zistenú v krvi a moči prítomnosť amfetamínu, metamfetamínu, extázy a benziodiazepínov, dňa 20.04.2020 v presne nezistenom čase po 13.24 hod. v Topoľčanoch, v byte na X. poschodí na ul. B. XXXX/XX, napadol službu konajúceho príslušníka Policajného zboru Slovenskej republiky, poškodeného I.. Š. Z., Č.T.: XXX XXX, referenta Obvodného oddelenia Policajného zboru Topoľčany, Odboru poriadkovej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Topoľčany, ktorý prišiel aj s ďalším členom hliadky M.. L. Q. vykonať služobný zákrok na základe hlásenia operačného dôstojníka Krajského riaditeľstva Policajného zboru Nitra, že niekto rozbíja zariadenie bytu a ohrozuje tam bývajúcich ľudí a to tým spôsobom, že v čase príchodu hliadky sa snažil vyskočiť z okna izby a kričal "pomoc", v čom sa mu hliadka snažila zabrániť, avšak nereagoval na ich opakované slovné výzvy na upokojenie a počas toho ako ho ťahali z okna, začal s nimi zápasiť, kopať, udierať rukami okolo seba, kládol aktívny odpor, pričom M.. L. Q. vykopol z puzdra na opasku vysielачku zn. Matra, číslo XXXXXXXXXX a následne v čase, keď ho stiahli na zem a ležal na chrbte opakovane fyzicky napadol s úlomkom skla v ruke z rozbitej sklenenej výplne dverí I.. Š. Z., ktorý ho držal v dolnej časti tela a ktorého viac ako jeden krát bodol do chrbta vpravo v úrovni lopatky, pričom ani s druhým členom hliadky M.. L. Q., ktorý ho držal v hornej časti tela, sa obžalovaného W. L. nepodarilo spacificikovať a až následne za pomoci ďalšej hliadky vyslanej na miesto za použitia donucovacích prostriedkov - hmatov a chmatov sebaobrany sa podarilo W. L. spacificikovať na zemi, kde mu M.. L. Q. založil na ruky putá, čím obžalovaný W. L. poškodenému I.. Š. Z., spôsobil otvorenú ranu zadnej steny hrudníka o šírke 1 cm a hĺbke 2,5 cm s dobou liečenia do 7 dní a W. O. M. L., B. X, Z., škodu na poškodení rovnošaty a služobnej vysielачky vo výške celkom 461,29 eur, pričom obžalovaný W. L. v čase skutku v dôsledku požitých psychotropných látok a liekov trpel akútnou a prechodnou intoxikačnou psychotickou poruchou, pre ktorú v čase spáchania skutku nevedel rozpoznať protiprávnosť svojho konania a nevedel ovládať svoje konanie,

t e d a :

aplikáciou návykovej látky z nedbanlivosti priviedol sa do stavu nepričetnosti, v ktorom sa dopustil konania, ktoré má inak znaky trestných činov - zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona,

t ý m s p á c h a l :

zločin opilstva podľa § 363 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o m u u k l a d á :

Podľa § 363 odsek 1 Trestného zákona, za nezistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona, zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona a § 74 odsek 1 Trestného zákona ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodenému W. O. M. L., B. X, XXX XX Z. v sume 461,29 eur (štyristošesťdesiatjeden eur a dvadsaťdeväť centov).

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Topoľčany na základe obžaloby prejednal trestnú vec obžalovaného W. L. a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania, výsluchom poškodeného Š.G. Z., svedkov L. Q., N. N.L., prečítaním výpovedí svedkov poškodených F. H., X. N., G. F., V.Q. B., svedkov V. Z., W. Z. z prípravného konania, výsluchom znalca W. W. B., oboznámením znaleckého posudku znalca W. S. O. a oboznámením na vec sa vzťahujúcich listinných dôkazov.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný W. L. na hlavnom pojednávaní odoprel vypovedať. Postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku tak bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania kde ku skutku 1/ uviedol, že na priebeh skutku dňa 19.04.2020 si nepamätá. Nepamätá si, že by sa mal dobíjať do izby kde býval F. H. s priateľkou. Do G. prišiel deň predtým ako sa stretol s N. N., bol ubytovaný v penzióne Z.. S N. sa vozili po meste a na penzión prišli asi o 20.00 hod. Zobudil sa v noci okolo 01.00 hod. lebo musel ísť na záchod. Potom išiel naspäť do izby. N. počul zvonka nejaké zvuky a z okna niekoho videl, potom asi o 04.00 hod odišli z penziónu. Doobeda užil pervitín. Skutok nespáchal, celý čas bol s N. na izbe a túto neopustil. Ku skutku v bode 2/ obžaloby uviedol, že do penziónu sa už nevrátili, prespal u N. v pivnici. Na druhý deň mu volali rodičia aby prišiel domov. Išiel sa osprchovať ku N. do bytu. V byte bola X. N., matka N. N. a odišla do obchodu nakúpiť. Osprchoval sa a išiel do N. izby, kde mu tento dal drogy. Keďže je závislý neodolal. Užil ich šnupaním, bola to biela kryštalická látka. V pivnici ráno si tiež dal pervitín, ktorý užil fajčením a mal ho od N.. Potom ako užil drogy mu ostalo zle, začalo ho skrúcať, zle sa mu dýchalo a strácal stabilitu. Pohádali sa s N., a pri tom sa rozbila sklenená výplň dverí na N. izbe. Ďalej si napamätá všetko, len že sa prebral a ležal na zemi, na chrbte. Na nohách mu sedel policajt a druhý mu držal ruky za hlavou. Prebral sa lebo cítil veľké pálenie a kričal. Mal pocit akoby mu policajt páliť nohy. Následne si nič nepamätá. Vie, že si spôsobil rezné poranenia krku, nepamätá si že by spôsobil nejaké rezné poranenie policajtovi, alebo mu poškodil uniformu a druhému policajtovi vysielačku. Drogy užíva dlhodobo, asi raz za mesiac a to dva, tri dni v kuse. Užíva len pervitín.

Svedok poškodený F. H. uviedol, že bol v noci okolo 01.15 hod v posteli v penzióne Z. a počul na streche budovy nad jeho izbou kroky. Išiel k balkónovým dverám, ktoré boli pootvorené. Dvere zatvoril a vtedy na balkón zvrchu skočil muž. Pozrel sa na neho a kopol do sklenených dverí, ktoré sa otvorili a udreli ho do oblasti tváre, do ľavého obočia. On dvere zatvoril a muž do nich znova kopol. To sa udialo asi 5 alebo 7 krát. Bol to veľký chlap mal asi 190 cm a 90 kg, bol zarastený a strniskom, celý čas mu svietil do tváre červenou baterkou. Na tvári mal rúško alebo šatku, pri poslednom kope si ju dal dole, usmial sa na neho a odišiel. Počas tohto konania mu nič nehovoril. Bolo to asi 20 sekúnd. Potom volal W. Z. že ho prepadli. Myslel si, že páchatel' bol V. Z. z G., lebo spolu mali v minulosti konflikt. Ošetrový nebol. Nahlásil to na políciu a uviedol, že to bol V. Z., ktorého stretol aj po skutku. W. Z. mu povedal, že Z. to nemohol byť, a ukázal mu fotku ďalšej osoby kde bolo meno W. L.. Povedal mu, že spal tiež na penzióne. Pri výsluchu na polícii povedal, že to mohol byť aj W. L.. Tohto nikdy predtým nevidel, údaje o ňom si pozisťoval z facebooku. W. L. aj V. Z. sú si veľmi podobní. Nevedel sa vyjadriť, kto je určite páchatel'. Pri rekognícii uviedol osobu W. L. z dôvodu, že všetkých ostatných mužov poznal, niektorých aj po mene, niektorých z videnia. Jediného koho nepoznal, na toho ukázal. Ako jediný bol zarastený, ostatní neboli. Spoznal ho ako W. L., lebo ho predtým videl na fotke z facebooku. Nie je si istý, či skutočným páchatel'om je V. Z. alebo W. L. alebo úplne iná osoba. Páchatel'ovi videl do tváre dve sekundy a bol v šoku lebo sa násilím chcel dostať do izby.

Svedok poškodený Š. Z. uviedol, že prišli na miesto na volanie o pomoc na operačné. Malo dochádzať k rozbíjaniu zariadenia bytu. Osoby, ktoré v byte bývali, boli u susedy a uviedli, že W. L., priateľ N. N., rozbíja zariadenie bytu a je agresívny. Keď prišli do bytu, v byte bola napravo rozbitá sklenená výplň dverí, bol tam neporiadok. Vľavo v izbe bol obžalovaný, sedel schúlený pod oknom, snažili sa s ním komunikovať, ale nereagoval. Chceli ho odtiahnuť od okna, on sa chytil okna za zárubňu, chytili ho a chceli stiahnuť dnu lebo chcel vyskočiť z okna. Pretahovali sa, mal veľa sily. Potom všetci traja spadli na posteľ, tam ho chceli spacifikovať a spadli na zem. On ho držal za spodnú časť tela, kolega za hornú. Obžalovaný nohou kopol do skrinky, ktorá sa rozbila. On sa chrptom zeme nedotkol, obžalovaný sa snažil pretáčať, uniknúť, mykal sa. Boli tam črepy, obžalovaný sa o nich načahoval a videl ako mu trčí z ruky črep. Začal ho udierať. Ako ho pichol nevie, cítil len tupú bolesť. Mal v sebe adrenalín a po polhodine zistil, že ho obžalovaný pichol. Zaháňal sa na nich črepinami, ale aj sám sa rezal po rukách.

Keď prišla druhá hliadka, pomohli ho spacifickovať. Potom mu kolega vyrazil črepy, stále zápasil, nič na neho nezaberalo. Keď mu dali lekári ukludňovačku, stále museli na ňom byť, trvalo to celé asi 1 hodinu. Vysielačka sa poškodila, keď padali z postele na zem. Vykopol ju kolegoví z puzdra a spadla na zem. Asi po 1 hodine išiel na pohotovosť, v rane mal črep zo skla, vybral mu ho lekár. Bolelo to, PN nebol, nijako ho to neobmedzovalo v spôsobe života. Mal poškodenú a prepichnutú bundu, tričko, poškodená bola aj vysielačka. Oblečenú mal taktickú vestu, obžalovaný ho trafil črepom do výkroja na chrbte. Zárok s ním vykonával L. Q.. Ďalšia hliadka prišla na miesto, keď už obžalovaný bol na zemi, mykal sa, ale nikoho už nenapádal. Ešte nezažil takto „našlapaného“ človeka, nevedeli ho štyria spacifickovať, udržať. Zárok nezačínali so zbraňami alebo obuškami, komunikovali s ním slovné ale nereagoval, bol ako bez zmyslov, nereagoval ani na bolesť, ani na zalomenie ruky, stále sa bil, nebol to štandardný zárok. Zabránili mu vyskočiť z okna a tým mu asi zachránili život. Obžalovaný sa nachádzal v úzkej miestnosti asi 4-5m x 3m, okno bolo na vzdialenejšej časti k dverám, naboku bola skrinka, vedľa bola sklenná výplň, ktorú rozbil, celý zárok prebiehal v tej miestnosti. Bol oblečený v spodnom prádle a tričku. Nemal ani topánky, ani ponožky. Viditeľné zranenia na ňom neboli. On mal pri sebe pištoľ, kaser, obušok a putá. Elektronické paralyzátory nemajú. Obžalovaný najskôr začal poškodzovať seba, rezal sa črepinami, potom zaútočil na neho. On ho držal za telo, Q. sa mu snažil črepy z rúk vyrážať. Obžalovaného držal, v rámci eliminácie rizika sa snažil obžalovaného fixovať, aby nepobehoval po izbe a neohrozoval seba a iných. Komunikovali s Q. slovné, kričali na seba, usmerňoval ho. Zárok hodnotí tak, že z tých možností, ktoré mali, to bolo zvládnuté. Aby prekonal odpor, silu páchatel'a, používajú sa úder do stehna alebo do ruky, aby stratil silu, k týmto úderom aj v tomto prípade došlo ale neúspešne. Nemal vedomosť o žiadnej duševnej poruche obžalovaného, ak by to vedeli, bolo by to tak isto, museli ísť dovnútra. Obžalovaný ho búchal do chrbta sklenným črepom, hore širším a dole užším, trčal mu z ruky tak, že bol asi širší ako 5cm. Necítil prerazenie kože, cítil to ako úder pästami. Nevie, prečo neeliminoval obžalovaného, keď videl črep, nestihol to, držal ho, pripisuje to adrenalínu. Obžalovaný mal po zákroku škrabance, na krku aj na ruke. Na jednej strane mal škrabanec a na druhej si zarezal.

Svedok L. Q. vypovedal, že vošli do bytu, prehľadali ho, v ľavej izbe bol obžalovaný, bol vyzlečený, vyzvali ho, aby išiel k nim. Nereagoval, kričal, tak ho znovu vyzvali. Tiež nereagoval, postavil sa do okna, chcel vyskočiť. Potom ho s kolegom chceli vytiahnuť, čo sa aj podarilo. Obžalovaný kopal, búchal, kolega ho chytil za nohy, on za ruky. Obžalovaný chytil sklo, začal sa rezať, on mu ho vyrazil, do druhej ruky potom chytil sklo, začal pichať poškodeného, to mu tiež potom vyrazil. Potom prišla hliadka, pomohla ho spacifickovať. Obžalovaný mal oblečené tričko a trenky, okno bolo otvorené dokorán, bol úplne nepríčetný, choval sa ako keby bol blázon, na nič nereagoval, metal so sebou. Ťahali ho z okna, intenzita útoku bola silná, dvaja ho nemohli vytiahnuť a 1-2 minúty s ním zápasili. Ako spadol na zem, kopol do puzdra vysielačky, vykopol ju, spadla na zem a tým sa poškodila. Asistoval potom aj pri ďalšom priebehu zákroku, ako prišla záchranka. Obžalovaný mal rezné rany na krku, začal sa sám rezať, ešte mal aj porezanú ruku, v ktorej držal sklo. Zasiahol poškodeného do pravej časti chrbta okolo hornej lopatky. Črepina mu trčala z ruky, bola asi 10-15 cm dlhá, bol to špicatý črep, z ruky mu trčal špic ale nevie z ktorej strany ruky to bolo. Zasahoval s kolegom Z.. Keď spadli na zem, Z. ho držal za nohy, on za ruky, vyšmýkaval sa. Chytil sklo, to mu vyrazil, potom do druhej ruky chytil sklo aj to mu vyrazil. Potom zobral ďalšie sklo a bodal kolegu asi 2-3krát. Zakľakol mu ľavú ruku a popri tom sa mu pokúsil vyraziť sklo aj z pravej ruky. Obžalovaný ležal na zemi, Z. bol po ľavej strane, držal ho za pás. On mal obžalovaného ľavú stranu priklaknutú a pravou rukou mal udierať. Zakľakol ho kolenami a rukami mu vytrhol sklo. Putá sa im nedarilo nasadiť. Komunikovali s Z. až potom, ako sa mu podarilo vytrhnúť sklo, ktorým ho bodol. Keď sa obžalovaný poškodzoval, vytrhol mu sklo, aby to nerobil, najskôr ho mal v jednej ruke, potom v druhej. To nebolo jedno sklo, bolo tam sklo všade, rôzne veľkosti. Vždy ho mal iba v jednej ruke. Zranenia zistili po príchode vyšetrovateľa na miesto činu. Nevie ako prebiehala obhliadka, viezol kolegu do nemocnice. Črepinu, ktorou mal obžalovaný udierať Z. mu vyrazil, nevie ako presne. Či mal sklo súčasne v oboch rukách alebo v jednej si nepamätá. Začal sa poškodzovať, nevie ktorou rukou, ani nevie na ktorej strane, pre odstup času.

Svedok N. N. uviedol, že išiel za obžalovaným, zaspal v hoteli, v noci počul šramotenie, obžalovaný vychádzal z toalety a bol celý čas pri ňom. Odišli ráno, nevie presne o koľkej, svitalo. Išli ku jeho známej, kde boli cez noc spolu. Ráno išli ku nim, aby sa osprchoval a potom mal ísť do Z.. Keď obžalovaný vyšiel zo sprchy už ho nespoznal, ani jeho mamu, tak ju poslal preč. Ona zavolała záchranku, podala mu telefón a záchranku si volal obžalovaný. Policajtom povedal, že má psychické problémy, aby na neho nekričali, ale oni nabili pištole a kričali na neho: W. L. vyjdi von. Zavreli sa sebou dvere a zostali s mamou vonku stáť pred bytom. Predtým ako prišli policajti, bola v byte iba rozbitá sklenná výplň dverí, ktorú s W.

rozbili, ale po zásahu polície bol rozbitý celý byt, dokonca skriňa z izby bola na chodbe. On z bytu odišiel preto, pretože ho nespoznal. Jediný, kto tam vykrikoval, bol W.. Nepamätá si, čo hovoril, keď si zavola záchranku. Žiadne drogy mu nedal. Počul, ako na neho policajti vulgárne kričia. Nevidel, že by vtedy bral nejaké psychotropné látky. On už nie je konzumentom drog. Počul že si obžalovaný dal niečo v sprche. Obžalovaného pozná, vie, že vtedy užil drogy. Keď mal užiť drogy u nich doma, počul ako smrká, nevie, čo si dal. Ani raz si nedal drogy pred ním. Čo sa týka rozporu ohľadom toho, že pred príchodom polície mala byť v byte rozbitá iba sklenená výplň dverí, pričom v prípravnom som povedal, že mal vytrhnúť aj kľučku, tak je to tak, že mama išla do obchodu a keď sa vrátila, obžalovaný sa pozrel sa cez kukátko na ňu a povedal, že ju nepustíme, pretože ju nespoznal. Chcel otvoriť dvere a kľučka sa vytrhla.

Svedkyňa poškodená X. N. v prípravnom konaní vypovedala, že v deň skutku prišiel W. L. s jej synom N. N. k nim do bytu aby sa najedol a osprchoval. Odišla na nákup a asi o hodinu sa vrátila. Počula z bytu ako syn kričí, že to je mamina, aby ju L. pustil do bytu. Čakala pred bytom aby ju pustili. Na L. bolo vidno že nevie kto je, ani kde sa nachádza. Syn jej povedal, že je schizofrenik, by nekričala, lebo ona kričala, že čo to je a čo to má znamenať. L. sa triasol, behal z izby do izby, akoby mu prešlo. Chcel volať jeho mame ako s ňou volal, skákal z izby do izby. Potom vrazili on alebo syn do dverí na ktorých sa rozbilo sklo. Ona odišla ku susede L. aj so synom, kde zavolała policajtov. Tam na nich počkala aj so synom. Keď prišli povedala im, že v jej byte je zavretý chlapec, že mu prešlo a išla s nimi dole. Syn ostal celú dobu u susedy ani z bytu nevyšiel keď prišla polícia. Možno dvakrát vybehol, ale poslala ho preč. Otvorila policajtom, poslali ju preč a zavreli dvere. Počula ako L. plače a vykrikuje mama, mama, potom buchot a že volali ďalšiu hliadku. Keď prišla druhá hliadka asi im otvoril niekto z policajtov lebo ona sedela vonku na chodbe. Mala poškodenú aj kľučku na dverách, tá bola poškodená už keď prišla z obchodu. Pred príchodom záchranky vošla do bytu a videla ako na zemi leží L. a drží ho policajt. Potom zistila, že na dverách do synovej izby je rozbitá sklenená výplň, a skriňa bola vyložená na chodbu a bola polámaná. Po celej izbe kde sa nachádzal L. bolo na zemi sklo, bolo aj na chodbe aj v spálni. Najviac ho bolo v izbe kde bol L.. Zadržanie L. nevidela, len vonku počula ako kričí a ako mu policajti vulgárne nadávajú. Keď bola už v byte a keď policajti čakali na záchranku, videla ako jeden policajt druhému ukazuje čo mu L. urobil pričom sa vyjadril „aha čo mi ten kokot blavácky urobil“. L.Á. rodičia jej nahradili škodu vo výške 200 eur na opravu zámku a dverí.

Svedkyňa poškodená V.. Q. B. vypovedala, že je splnomocnená zastupovať W. M. v trestnom konaní. Dňa 20.04.2020 pri vykonávaní služobného zákroku policajtmí OO ORPZ Topoľčany na adrese B. XXXX/XX G.Č. došlo k poškodeniu rádiodostavby zn. RDST TR 10277 DB, ktorej obstarávacia cena bola 3 016,56 eur. Jej súčasná hodnota je 301,65 eur. Ďalej došlo k poškodeniu výstrojových súčastí I.. Š. Z. a to softshellovej bundy č. 52 vo výške 144,- eur a k poškodeniu polokošeľe čiernej veľ. L vo výške 15,64 eur. W. O. M. tak vznikla celková škoda vo výške 461,29 eur.

Svedok poškodený G. F. uviedol, že je majiteľom penziónu Z.. Ubytoval F. H. od 13.03.2020 a taktiež W. L. od 17.04.2020. Hostia dostanú kľúče, ktoré po skončení ubytovania hodia do schránky. Nevie kedy mu L. vrátil kľúče, lebo schránku cez víkend nekontroluje. Ráno v nedeľu 19.04.2020 ho kontaktoval sms správou H. že bol napadnutý, že mu niekto z terasy svietil červenou baterkou. Škodu nežiada.

Svedok V. Z. vypovedal, že ku skutku nevie nič uviesť. Poškodeného Cigáňa nepozná.

Svedok W. Z. uviedol, že mu telefonoval F. H., že ho niekto napadol v Z. a má rozrazené obočie. Išiel za ním do penziónu, kde boli už policajti. Potom mu H. povedal, že počul ako mu niekto chodí po streche a keď sa išiel pozrieť, zoskočil na terasu chlap, ktorého nepoznal a mal kopať do balkónových dverí. Myslí si, že to bol V. O., potom sa rozprával s chalanmi pre penziónom a tí mu povedali, že je tam ubytovaný N. s priateľom, či by to nemohol byť on. Následne našli na facebooku fotku W. L. a poslali ju F. H.. Ten povedal, že to bol W. L.. Medzi O. F. L. je podoba.

Zo záverov znaleckého posudku W.. W. B., č. 094/20 vyplýva, že poškodenému bola spôsobená bodná rana na chrbte napravo od chrbtice, v úrovni pravej lopatky, asi 1 cm dlhá, približne 2,5 cm hlboká, ktorá zasahovala do chrbtového svalstva, kde slepo končila, ide o zranenie ľahké. Zranenie nevedlo k vzniku žiadnych závažných komplikácií, ktoré by zhoršili zdravotný stav pacienta, resp. by ho ohrozovali na živote. Zranenie vzniklo priamym pôsobením tvrdého, špicatého a ostrého predmetu, ktorý pôsobil na oblasť chrbta. Násilie smerovalo proti poškodenému zozadu. Intenzita sily bola slabá až stredne silná. Predmet, ktorý zranenie spôsobil bol tvrdý, špicatý a ostrý. Mohol to byť úlomok skla

o dĺžke cca 3 cm, prípadne dlhší. V mechanizme vzniku zranenia sa mohol uplatniť úder - bodnutie, vedený rukou útočníka v ktorej mal ostrý špicatý predmet voči poškodenému, pričom tento úlomok mohol držať v pravej i v ľavej ruke. Vzájomná poloha útočníka aj poškodeného mohla byť tvárou v tvár v ležiacej polohe, pričom útočník ležal na chrbte a poškodený na ňom. Zranenie bolo spôsobené jedným úderom, je pravdepodobné, že útočiaci predmet bol dlhší ako 3 cm, pričom sa pri údere odlomil. Na základe výpovede poškodeného je málo pravdepodobné, že zranenie vzniklo pádom, resp. kontaktom chrbta poškodeného s na zemi ležiacim úlomkom skla. Zranenie si vyžiadalo dobu liečenia 1-2 týždne, poškodený nebol obmedzený v bežnom spôsobe života. Čo sa týka skutočnosti, že obžalovaný uviedol, že nemal na rukách zranenia, znalec uviedol, že obžalovaný si mal spôsobiť sám aj rezné rany na krku, poškodený videl na rukách obžalovaného rany - škrabance. Predpokladal by ale výraznejšie prejavy zranenia na rukách obžalovaného po držaní úlomku skla. Je však veľmi pravdepodobné, že zranenia sebe a poškodenému spôsobil držaním úlomkov skla v ruke. Poškodený uviedol, že počas fyzického zápasu nedošlo k tomu, že by ležal na chrbte a útočník bol na ňom, t.j. k možnosti, že by ku zraneniu došlo zapichnutím úlomku skla ležiaceho na zemi do chrbta poškodeného. Iné varianty ako sa došlo k zraneniu nemal k dispozícii. Obžalovaný si spôsobil rezné zranenie krku, úlomok skla teda držal v ruke, na základe výpovede poškodeného je teda veľmi pravdepodobné, že úlomok skla mohol držať aj pri údere vedenom do chrbta poškodeného, pričom mohlo dôjsť len k povrchovému zraneniu rúk obžalovaného, ktoré uviedol poškodený. Zranenie mohlo vzniknúť aj tak, že by poškodený dopadol na ostrý trčiaci predmet. Zo spisového materiálu ale iný spôsob vzniku zranenia nevyplýval. Pri posudku znalec vychádzal z výpovede poškodeného, keby bol obžalovaný poskytol nejakú výpoveď, tak by to porovnal.

Zo záverov znaleckého posudku W.. S. O. č. 40/2020 vyplýva, že obžalovaný je závislý od psychostimulácii (metamfetamínu - pervitínu). Ide u neho o chronické štádium závislosti s vysokodávkovým užívaním látok. V čase spáchania oboch skutkov obžalovaný trpel závažnou (hoci krátkodobou) psychotickou poruchou a to intoxikačnou psychotickou poruchou, ktorá chorobne determinovala jeho správanie a konanie. Vytrhla ho z reálneho uvažovania, konal pod vplyvom paranoidných psychotických zážitkov v masívnom psychotickom úzkostnom rapte. Aktuálne netrpí takou poruchou. V čase spáchania skutkov tak obžalovaný nemohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania a nemohol ovládať svoje konanie. Aktuálny psychický stav sa u obvineného stabilizoval. V súčasnej dobe je schopný chápať zmysel trestného konania. Jeho pobyt na slobode nie je nebezpečný. Obžalovaný je dlhé roky závislý od psychostimulácií, má uložené ochranné ambulantné protitoxikomanické liečenie, toto je ale podľa znalca insuficientné, opakovane dochádza k relapsom konzumu metamfetamínu s psychotickými komplikáciami a potrebou akútnej psychiatrickej hospitalizácie. Odporúča preto obžalovanému uložiť ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán, v súlade so zásadami Trestného poriadku.

Čo sa týka skutku uvedeného v bode 1. výroku tohto rozsudku, z vykonaného dokazovania v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní, hlavne s poukazom na výpoveď svedka poškodeného H. mal súd za preukázané, že skutok sa síce stal, avšak sa nepreukázalo, že tento skutok spáchal obžalovaný. Svedok poškodený H. vypovedal, že v inkriminovanom čase bol ubytovaný v penzióne Z., kedy v noci počul kroky na streche a keď šiel zatvoriť dvere na balkón (terasu) zoskočil na balkón muž, ktorý sa snažil dostať do jeho izby, na tvári mal šatku, potom si ju dal dole, svietil na neho červenou baterkou a usmial sa na neho. Jeho tvár videl asi 2 sekundy. Mal podozrenie, že ide o V. Z., svedok W. Z. ale upriamil jeho pozornosť na osobu obžalovaného, ktorý bol v tom čase ubytovaný v penzióne a ukázal mu jeho fotku z facebooku. Následne bola dňa 21.04.2020 so svedkom vykonaná rekognícia, pri ktorej uviedol, že osoba, ktorá vnikla do jeho apartmánu v penzióne Z. je obžalovaný W. L.. Svedok poškodený vo svojej výpovedi zo dňa 27.04.2020 ale uviedol, že nevie, kto je určite páchatelom. Pri rekognícií uviedol osobu obžalovaného z dôvodu, že všetkých ostatných mužov poznal, jediného koho nepoznal, na toho ukázal a ako jediný bol zarastený, ostatní neboli. Spoznal ho ako W. L., lebo ho predtým videl na fotke z facebooku. Páchatelovi videl do tváre dve sekundy a bol v šoku lebo sa násilím chcel dostať do izby. Vykonanú rekogníciu tak súd nepovažuje za dôkaz, ktorý by usvedčoval obžalovaného zo spáchania daného skutku, nakoľko svedok H. jej výsledky spochybnil, keďže ako sám uviedol, označil obžalovaného z dôvodu, že videl jeho fotku z facebooku a ako jediný spomedzi opoznávaných osôb

bol zarastený. Následne svedok uviedol, že si nie je istý že skutok spáchal obžalovaný, lebo páchatel'a videl asi 2 sekundy a bol v šoku. V konaní nebol produkovaný žiaden iný dôkaz ktorý by preukazoval že obžalovaný tento skutok spáchal. Súd tak konštatuje, že síce bolo na základe výpovede F. H.Ň. preukázané že skutok sa stal, nebolo ale dokázané že skutok spáchal obžalovaný a preto ho v zmysle § 285 písmeno c) Trestného poriadku spod obžaloby podanej pre tento skutok oslobodil.

Čo sa týka skutku uvedeného v bode 2. výroku tohto rozsudku, z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní, s poukazom na výpoveď poškodeného Z., svedka Q., znalecký posudok W. W. B., znalecký posudok W. S. O., lekársku správu o zraneniach poškodeného, mal súd za preukázané, že skutok sa stal, tak ako je opísaný v skutkovej vete bodu 2. výroku tohto rozsudku, má znaky žalovaného trestného činu, a že tento skutok spáchal obžalovaný, ktorý svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu opilstva podľa § 363 odsek 1 Trestného zákona, keď sa aplikáciou návykovej látky z nedbanlivosti priviedol sa do stavu nepríčetnosti, v ktorom sa dopustil konania, ktoré má inak znaky trestných činov - zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona. Obžalovaného zo spáchania tohto trestného činu usvedčuje v prvom rade výpoveď poškodeného Z. a svedka Q. ktorí zhodne uviedli, že potom ako na hlásenie z operačnej linky polície prišli do bytu v ktorom býval svedok N. s matkou, v byte našli obžalovaného, ktorého najskôr slovne vyzývali, aby išiel k nim, na čo nereagoval, chcel vyskočiť z okna, kričal pomoc, bol ako nepríčetný, snažili sa mu v tom aby vyskočil z okna zabrániť, v dôsledku čoho došlo k zápasu, pri ktorom obžalovaný vykopol svedkovi Q. z puzdra na opasku vysielačku zn. Matra a následne keď ho stiahli na zem, úlomkom skla sa začal rezať na krku, v čom sa mu snažil zabrániť svedok Q. keď mu vyrážal črepy z rúk a potom obžalovaný skleneným črepom ktorý mal v ruke búchal poškodeného Z., ktorý ho držal za dolnú časť tela, do chrbta v dôsledku čoho mu spôsobil bodné zranenie, čo potvrdil znalecký posudok W. W. B.. Znalec v posudku k mechanizmu vzniku zranenia poškodeného uviedol, že vzniklo úderom - bodnutím, vedeným rukou útočníka v ktorej mal ostrý špicatý predmet, tento úlomok mohol držať v pravej i v ľavej ruke, pričom mohli byť tvárou v tvár k sebe v ležiacej polohe, kedy útočník ležal na chrbte a poškodený na ňom. Na základe výpovede poškodeného ako aj svedka Q. a znaleckého posudku je podľa názoru súdu málo pravdepodobné, že zranenie vzniklo kontaktom chrbta poškodeného s na zemi ležiacim alebo trčiacim úlomkom skla, keďže poškodený nebol počas skutku ani raz chrbtom k zemi. Čo sa týka skutočnosti, že obžalovaný uviedol, že nemal na rukách žiadne zranenia, súd konštatuje, že podľa znalca si mal obžalovaný sám spôsobiť aj rezné rany krku (čo aj sám obžalovaný potvrdil), znalec by predpokladal síce výraznejšie prejavy zranenia na rukách obžalovaného po držaní úlomku skla, ale tento musel držať v ruke, je teda veľmi pravdepodobné, že úlomok skla mohol držať aj pri údere vedenom do chrbta poškodeného, pričom mohlo dôjsť len k povrchovému zraneniu rúk obžalovaného, pričom poškodený Z. ako aj svedok Q. uviedli, že videli na rukách obžalovaného škrabance. Čo sa týka námietok obžalovaného, že cítil ako mu policajti pri zákroku pália nohy, toto tvrdenie obžalovaného sa nepreukázalo, keďže zasahujúci policajti nemajú k dispozícii elektrický paralyzér alebo iné zariadenie, ktoré by mohlo spôsobiť pálenie a podľa predloženej správy z ÚVV a ÚVTOS I. po prijatí do väzby mal obžalovaný podľa nálezu lekára odreniny a nie popáleniny na nohách. Obžalovaný uviedol že si na skutok nepamätá a podľa znaleckého posudku W. S. O.T. v čase spáchania skutku trpel intoxikačnou psychotickou poruchou a nemohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania a toto ovládať. Do tohto stavu sa zavinene priviedol sám a to požitím návykovej látky - toxikologické vyšetrenie preukázalo prítomnosť benzodiazepínov, extázy a metamfetamínu v krvi a v moči obžalovaného, pričom aj sám obžalovaný uviedol, že v ten deň požil metamfetamín ráno v pivnici ako aj potom ako prišiel do bytu N.. Z toho dôvodu súd kvalifikoval konanie obžalovaného ako zločin opilstva podľa § 363 odsek 1 Trestného zákona, keďže sa aplikáciou návykovej látky z nedbanlivosti priviedol sa do stavu nepríčetnosti, v ktorom sa dopustil konania, ktoré má inak znaky trestných činov - zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona (keďže použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou) a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona (keďže zničil cudziu vec - rovnošaty a služobnej vysielačky a spôsobil na cudzom majetku malú škodu vo výške 461,29 eur). Čo sa týka námietky obhajoby k neprimeranosti zákroku polície, súd uvádza, že podľa výpovedí Z. a Q., obžalovaného najskôr slovne vyzývali, na čo tento nereagoval a chcel vyskočiť z okna, v čom sa mu snažili zabrániť, čím mu zrejme zachránili život a obžalovaný sa sám svojim konaním dostal do stavu nepríčetnosti, pričom si vôbec na priebeh skutku nepamätá, metal sa kopal, nedokázali ho spacifikovať. Svedkovia N. F. N. pri skutku neboli a tak nevideli jeho priebeh.

Čo sa týka zavinenia súd má za to, že obžalovaný tento trestný čin spáchal z vedomej nedbanlivosti podľa § 16 písmeno a) Trestného zákona, keďže svojim konaním - uvedením sa do stavu nepričiteľnosti pozitívom návykovej látky v ktorom sa dopustil konania, ktoré má inak znaky trestných činov, vedel, že môže ohroziť alebo porušiť záujem chránený Trestným zákonom, avšak bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 ods. 1 -4 Trestného zákona a bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného ako aj možnosť jeho nápravy.

K osobe obžalovaného súd zistil, že má trvalý pobyt evidovaný F. Q. XXXX/X, Z., zdržuje sa ale na hausbóte na V. L. O. Z.. Je nezamestnaný, živia ho rodičia. Bol zamestnaný naposledy pred rokom u svojho otca ako recepcný. V mieste trvalého bydliska priestupkovo riešený nebol. Podľa znaleckého posudku je závislý od psychostimulácii (metamfetamínu - pervitínu), pričom ide o chronické štádium závislosti s vysokodávkovým užívaním látok. Je vedený v Centre pre liečbu drogových závislostí, kde od roku 2011 vykonáva ochrannú protitoxikomanickú liečbu ambulantne. Nespáchal žiaden priestupok. Doposiaľ bol deväťkrát súdne trestaný a to dvakrát aj za drogovú trestnú činnosť, z toho v siedmych prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V. v konaní sp.zn. 2T/3/2016 za prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 4 mesiace, podmienene bol prepustený 16.11.2016, so skúšobnou dobou 3 roky, osvedčil sa dňa 27.02.2018.

Pri posudzovaní poľahčujúcich a prirážajúcich okolností, súd u obžalovaného nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Trestného zákona. Súd u obžalovaného zistil jednu prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, nakoľko už bol odsúdený, pričom prihliadal na odsúdenie Okresným súdom Bratislava III. v konaní sp.zn. 1T/272/2014 a Okresného súdu Bratislava V. v konaní sp.zn. 2T/3/2016, ktoré nemá zahladené. Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností. V danom prípade u obžalovaného prevažuje pomer prirážajúcich okolností (0:1), v zmysle § 38 odsek 4 Trestného zákona sa tak dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby zvyšuje o jednu tretinu. Podľa § 363 odsek 1 Trestného zákona je trestná sadzba 3 až 8 rokov, ak sa ale páchatel dopustí konania, ktoré má inak znaky trestného činu, za ktorý zákon ustanovuje miernejší trest, potrestá sa miernejším trestom. Obžalovaný sa dopustil konania, ktoré má znaky trestných činov - zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona (kde je trestná sadzba 3 až 8 rokov) a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona (kde je trestná sadzba až 1 rok), súd tak obžalovanému ukladal trest v rámci zákonnej trestnej sadzby 3 až 8 rokov v zmysle § 363 odsek 1 Trestného zákona, podľa prísnejšie trestného konania obžalovaného. Podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona sa tak dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby podľa § 363 odsek 1 Trestného zákona (3 roky) sa zvýši o jednu tretinu a trest musí byť uložený v rámci takto určenej trestnej sadzby, teda od 4 rokov a 8 mesiacov do 8 rokov. Vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý pred spáchaním trestného činu bol 9 krát trestaný a na jeho pomery, ale aj vzhľadom na charakter spáchanej trestnej činnosti z nedbanlivosti ako aj na trestnú sadzbu za daný trestný čin, súd považoval za primeraný trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby a tak obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov. Na výkon trestu odňatia slobody súd obžalovaného podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Uložený trest súd považuje za dostatočný a spravodlivý, a hľadiska jeho ochrannej funkcie, represívnej zložky trestu a z pohľadu individuálnej i generálnej prevencie za primeraný.

S poukazom na závery znaleckého posudku W. S. O., súd obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou aj s poukazom na skutočnosť, že obžalovaný sa od roku 2011 podrobuje ambulantnej protitoxikomanickej liečbe ale keďže sa skutku dopustil pod vplyvom omamných látok, je zrejmé, že ambulantná liečba u obžalovaného nepriinesla výsledky.

Na základe riadne a včas uplatneného nároku na náhradu škody v adhéznom konaní, ktorá bola preukázaná listinnými dôkazmi súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú

poškodenému - W. O.G. M. L., B. X, XXX XX Z. v sume 461,29 eur, predstavujúcu náhradu za poškodenú výstroj policajta a za poškodenú ú vysielачku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo účinne podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.